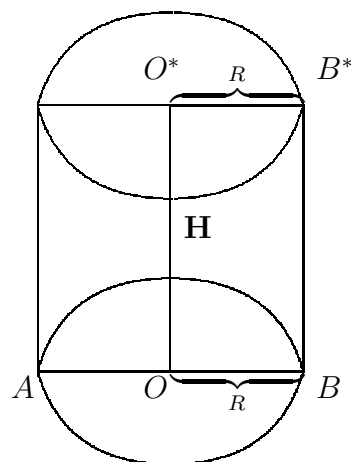

SZKOŁA PODSTAWOWA HELIANTUS
02-892 WARSZAWA
ul. BAŻANCIA 16

$$\text{Pole } P_{pow.bocz.} = 2\pi * R * H$$

$$\text{Pole } P_{podstawy} = \pi * R^2$$

$$\text{Pole } P_{pow.cal.} = 2\pi * R * (H + R)$$

$$\text{Objętość } V_{walca} = \pi * R^2 * H$$

Geometria przestrzeni. Stereometria ¹

Tadeusz STYŚ

WARSZAWA 2020

¹Rozdział 19. Matematyka dla Szkoły Podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego.

Contents

1	Geometria w przestrzeni. Stereometria	5
1.1	Wstęp	5
1.2	Punkty i wektory w przestrzeni	5
1.2.1	Punkty. Kartezjański układ współrzędnych	5
1.2.2	Wektory w przestrzeni	7
1.2.3	Iloczyn skalarny wektorów	8
1.2.4	Iloczyn wektorowy w przestrzeni trójwymiarowej R^3	13
1.2.5	Pole czworokąta. Przykłady	14
1.2.6	Parametryczne równanie prostej w przestrzeni	17
1.3	Graniastosłupy	18
1.3.1	Sześcian foremny	19
1.3.2	Prostopadłościan o podstawie prostokąta	20
1.3.3	Graniastosłup o podstawie trójkąta równobocznego	20
1.3.4	Graniastosłup o podstawie sześciokąta foremnego	21
1.4	Ostrosłupy	22
1.4.1	Czworościan foremny	22
1.4.2	Ostrosłup prawidłowy o podstawie kwadratu	23
1.4.3	Ostrosłup foremny o podstawie sześciokąta	24
1.5	Bryły obrotowe	25
1.5.1	Walec	25
1.5.2	Stożek	26
1.5.3	Kula	27

Chapter 1

Geometria w przestrzeni. Stereometria

1.1 Wstęp.

Stereometria to geometria figur w przestrzeni. W tym rozdziale zajmiemy się następującymi figurami:

1. Punkty i wektory w przestrzeni.
2. Parametryczne równanie prostej
3. Proste i płaszczyzny w przestrzeni, objętość i pole powierzchni
4. Graniastosłupy i prostopadłościany, objętość i pole powierzchni
5. Ostrosłopy.
6. Bryły obrotowe: walec, kula, stożek, objętość i pole powierzchni.

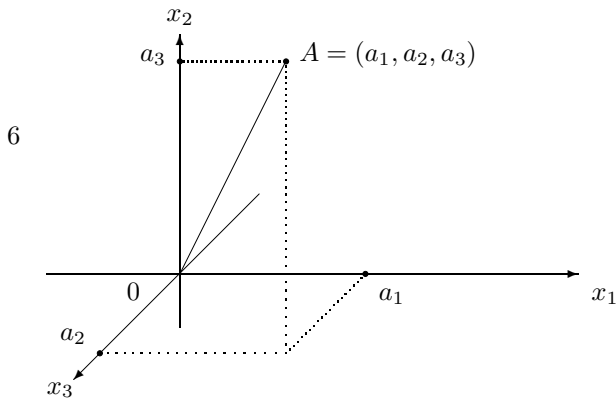
Wśród brył w przestrzeni, wyróżniamy bryły foremne i bryły platońskie. Bryły foremne mają wszystkie ściany przystające. Bryły platońskie, do których należą czworościan, sześćcian, ośmiościan, dwunastościan i dwudziestościan, uważane były w czasach starożytnych w Akademii Platona (427-347, B.C.) za figury idealne.

1.2 Punkty i wektory w przestrzeni

Położenie punktów i wektorów w przestrzeni określamy we współrzędnych kartezjańskich.

1.2.1 Punkty. Kartezjański układ współrzędnych.

Podobnie jak na płaszczyźnie położenie figur geometrycznych w przestrzeni określamy we współrzędnych kartezjańskich

Na osiach liczbowych o kierunku i zwrocie osi x_1, x_2, x_3 odkładamy współrzędne punktów w przestrzeni kartezjańskiej

$$R^3 = \{(x_1, x_2, x_3) : -\infty < x_1, x_2, x_3 < \infty.\}$$

Punkt $A = (a_1, a_2, a_3)$ w układzie współrzędnych kartezjańskich x_1, x_2, x_3 ma współrzędne

$$x_1 = a_1, \quad x_2 = a_2, \quad x_3 = a_3.$$

Na punktach

$$A = (a_1, a_2, a_3) \quad i \quad B = (b_1, b_2, b_3)$$

wykonujemy następujące operacje:

- Dodawanie punktów

$$\begin{aligned} A + B &= (a_1, a_2, a_3) + (b_1, b_2, b_3) \\ &= (a_1 + b_1, a_2 + b_2, a_3 + b_3). \end{aligned}$$

Zatem suma punktów

$$A + B = C$$

jest równa punktowi $C = (c_1, c_2, c_3)$ o współrzędnych

$$c_1 = a_1 + b_1, \quad c_2 = a_2 + b_2, \quad c_3 = a_3 + b_3.$$

- Odejmowanie punktów

$$\begin{aligned} A - B &= (a_1, a_2, a_3) - (b_1, b_2, b_3) \\ &= (a_1 - b_1, a_2 - b_2, a_3 - b_3). \end{aligned}$$

Zatem różnica punktów

$$A - B = C$$

jest równa punktowi $C = (c_1, c_2, c_3)$ o współrzędnych

$$c_1 = a_1 - b_1, \quad c_2 = a_2 - b_2, \quad c_3 = a_3 - b_3.$$

- Mnożenie punktu przez liczbę t

$$t * A = t * (a_1, a_2, a_3) = (t * a_1, t * a_2, t * a_3).$$

Zatem iloczyn punktu przez liczbę t jest równy punktowi

$$C = (c_1, c_2, c_3)$$

o współrzędnych

$$c_1 = t * a_1, \quad c_2 = t * a_2, \quad c_3 = t * a_3.$$

Przykład 1.1 Niech dane będą punkty $A = (2, -3, 4)$ i $B = (2, -1, 3)$.

Oblicz

$$(i) A + B, \quad (ii) a - b, \quad (iii) 2 * A + 3 * B.$$

Rozwiązanie. Obliczamy

$$\begin{aligned} (i) A + B &= (2, -3, 4) + (2, -1, 3) \\ &= (2 + 2, -3 - 1, 4 + 3) \\ &= (4, -4, 7). \end{aligned}$$

$$\text{Odpowiedz : } A + B = C, \quad C = (4, -4, 7).$$

$$\begin{aligned} (ii) A - B &= (2, -3, 4) - (2, -1, 3) \\ &= (2 - 2, -3 - (-1), 4 - 3) \\ &= (0, -2, 1) \end{aligned}$$

$$\text{Odpowiedz : } A - B = C, \quad C = (0, -2, 1).$$

$$\begin{aligned} (iii) 2 * A + 3 * B &= 2 * (2, -3, 4) + 3 * (2, -1, 3) \\ &= (2 * 2 + 3 * 2, 2 * (-3) + 3 * (-1), 2 * 4 + 3 * 3) \\ &= (10, -9, 17). \end{aligned}$$

$$\text{Odpowiedz : } 2 * A + 3 * B = C, \quad C = (10, -9, 17).$$

Zadanie 1.1 Niech dane będą punkty

$$A = (3, 2, -1), \quad B = (1, -1, 2).$$

Oblicz

$$(i) A + B, \quad (ii) A - B, \quad (iii) 3 * A + 5 * B.$$

1.2.2 Wektory w przestrzeni

Niech dane będą punkty

$$A = (a_1, a_2, a_3), \quad B = (b_1, b_2, b_3).$$

Wektor \vec{AB} o początku w punkcie

$$A = (a_1, a_2, a_3)$$

i końcu w punkcie

$$B = (b_1, b_2, b_3)$$

określamy jako różnica punktów

$$\vec{AB} = B - A = [b_1 - a_1, b_2 - a_2, b_3 - a_3].$$

^{1 2} Na przykład wektor związany o początku w punkcie $A = (0, 1, 3)$ i końcu w punkcie $B = (2, 0, 5)$ ma współrzędne

$$\vec{AB} = B - A = (2, 0, 5) - (0, 1, 3) = [2, -1, 2].$$

¹ Współrzędne v_1, v_2, v_3 wektora swobodnego $\vec{v} = [v_1, v_2, v_3]$ piszemy w nawiasach kwadratowych.

²Wektor swobodny określony jest przez jego długość, kierunek i zwrot, nie zależy od położenia na płaszczyźnie.

Dodawanie wektorów

Suma dwóch wektorów

$$\vec{v} = [v_1, v_2, v_3] \quad i \quad \vec{w} = [w_1, w_2, w_3]$$

równa jest wektorowi

$$\vec{Q} = [z_1, z_2, z_3] = [v_1 + w_1, v_2 + w_2, v_3 + w_3]$$

o współrzędnych

$$z_1 = v_1 + w_1, \quad z_2 = v_2 + w_2, \quad z_3 = v_3 + w_3.$$

Przykład 1.2 Oblicz sumę wektorów

$$\vec{v} = [1, 2, 1] \quad i \quad \vec{w} = [2, 1, 2]$$

Rozwiązanie. Suma

$$\vec{v} + \vec{w} = [1, 2, 1] + [2, 1, 2] = [1 + 2, 2 + 1, 1 + 2] = [3, 3, 3]$$

Opowiedź: Sumą danych punktów $\vec{v} = [1, 2, 1]$ i $\vec{w} = [2, 1, 2]$ jest wektor $\vec{Q} = [3, 3, 3]$.**Odejmowanie wektorów**

Różnica dwóch wektorów

$$\vec{v} = [v_1, v_2, v_3] \quad i \quad \vec{w} = [w_1, w_2, w_3]$$

równa jest wektorowi

$$\vec{Q} = [z_1, z_2, z_3] = \vec{v} - \vec{w} = [v_1 - w_1, v_2 - w_2, v_3 - w_3]$$

o współrzędnych

$$z_1 = v_1 - w_1 \quad i \quad z_2 = v_2 - w_2, \quad z_3 = v_3 - w_3.$$

Przykład 1.3 Oblicz różnicę wektorów

$$\vec{v} = [1, 2, 6] \quad i \quad \vec{w} = [2, 1, 5]$$

Rozwiązanie. Obliczamy różnicę wektorów

$$\vec{v} - \vec{w} = [1, 2, 6] - [2, 1, 5] = [1 - 2, 2 - 1, 6 - 5] = [-1, 1, 1]$$

Opowiedź: Wynikiem odejmowania danych wektorów $\vec{v} = [1, 2, 6]$ i $\vec{w} = [2, 1, 5]$ jest wektor $\vec{Q} = [-1, 1, 1]$.**1.2.3 Iloczyn skalarny wektorów**³ Iloczyn skalarny wektorów jest ważną operacją na wektorach stosowaną w matematyce stosowanej, w fizyce, chemii i w innych przedmiotach ścisłych.**Definition 1.1** Iloczynem skalarnym wektorów $\vec{v} = [v_1, v_2, v_3]$ i $\vec{w} = [w_1, w_2, w_3]$ nazywamy liczbę

$$(\vec{v}, \vec{w}) = v_1 * w_1 + v_2 * w_2 + v_3 * w_3$$

³Wielkość skalarna to znaczy wielkość określona liczbą

Zatem, iloczyn skalarny wektorów nie jest wektorem, natomiast jest liczbą

Przykład 1.4 Oblicz iloczyn skalarny wektorów

$$\vec{v} = [2, 5, 3] \quad i \quad \vec{w} = [7, 3, -2]. \quad (1.1)$$

Rozwiązanie. Stosując wzór (1.1) obliczamy iloczyn skalarny danych wektorów, piszemy

$$\begin{aligned} (\vec{v}, \vec{w}) &= ([2, 5, 3] * [7, 3, -2]) \\ &= 2 * 7 + 5 * 3 + 3 * (-2) = 14 + 15 - 6 = 23. \end{aligned}$$

Odpowiedź: Iloczyn skalarny danych wektorów $\vec{v} = [2, 5, 3]$ i $\vec{w} = [7, 3, -2]$ jest liczbą 23, piszemy

$$(\vec{v}, \vec{w}) = 23.$$

Iloczyn skalarny wektorów zachowuje wszystkie własności operacji arytmetycznej mnożenia. Rozpatrzmy dwa wektory

$$\vec{v} = [v_1, v_2, v_3] \quad i \quad \vec{w} = [w_1, w_2, w_3]$$

- iloczyn skalarny jest przemienny

$$(\vec{v}, \vec{w}) = (\vec{w}, \vec{v})$$

Istotnie, sprawdzamy, że

$$\begin{aligned} (\vec{v}, \vec{w}) &= v_1 * w_1 + v_2 * w_2 + v_3 * w_3 \\ &= w_1 * v_1 + w_2 * v_2 + w_3 * v_3 \\ &= (\vec{w}, \vec{v}) \end{aligned}$$

- mnożenie skalarne wektorów jest rozdzielne względem dodawania

$$(\vec{v}, (\vec{w} + \vec{Q})) = (\vec{v}, \vec{w}) + (\vec{v}, \vec{Q})$$

Istotnie sprawdzamy, że

$$\begin{aligned} (\vec{v}, \vec{w} + \vec{Q}) &= v_1 * (w_1 + z_1) + v_2 * (w_2 + z_2) + v_3 * (w_3 + z_3) \\ &= v_1 * w_1 + v_1 * z_1 + v_2 * w_2 + v_2 * z_2 + v_3 * w_3 + v_3 * z_3 \\ &= \underbrace{v_1 * w_1 + v_2 * w_2 + v_3 * w_3}_{(\vec{v}, \vec{w})} + \underbrace{v_1 * z_1 + v_2 * z_2 + v_3 * z_3}_{(\vec{v}, \vec{Q})} \\ &= (\vec{v}, \vec{w}) + (\vec{v}, \vec{Q}) \end{aligned}$$

- Iloczyn skalarny wektora \vec{v} przez siebie równy jest kwadratowi jego długości

$$\begin{aligned} (\vec{v}, \vec{v}) &= v_1 * v_1 + v_2 * v_2 + v_3 * v_3 \\ &= v_1^2 + v_2^2 + v_3^2 = |\vec{v}|^2. \end{aligned}$$

Teraz podamy ważne twierdzenie w postaci warunku dostatecznego i koniecznego

Twierdzenie 1.1 .

Warunek dostateczny: Jeżeli iloczyn skalarny

$$(\vec{v}, \vec{w}) = 0$$

wektorów \vec{v} i \vec{w} jest równy zero to wektory \vec{v} , \vec{w} są prostopadłe, piszemy

$$\vec{v} \perp \vec{w}$$

Warunek konieczny: Jeżeli wektory \vec{v} i \vec{w} są prostopadłe

$$\vec{v} \perp \vec{w}$$

to ich iloczyn skalarny jest równy zero

$$(\vec{v}, \vec{w}) = 0.$$

Razem warunek konieczny i dostateczny piszemy w symbolach

$$\vec{v} \perp \vec{w} \iff (\vec{v}, \vec{w}) = 0.$$

Istnieje kilka dowodów tego twierdzenia. Tutaj podamy dowód oparty na twierdzeniu Pitagorasa. Mianowicie, udowodnimy, że trójkąt o ramionach \vec{v} i \vec{w} jest prostokątny wtedy i tylko wtedy, jeżeli iloczyn skalarny

$$(\vec{v}, \vec{w}) = 0$$

Dowód warunku dostatecznego. Zakładamy, że iloczyn skalarny wektorów \vec{v} i \vec{w} jest równy zero

$$(\vec{v}, \vec{w}) = 0$$

Udowodnimy, że wektory \vec{v} i \vec{w} są prostopadłe.
Obliczamy kwadrat długości różnicy wektorów \vec{v} i \vec{w}

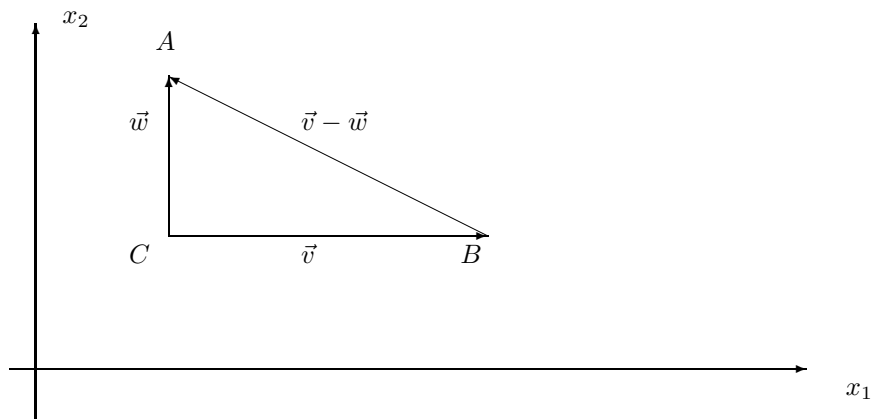
$$\begin{aligned} |\vec{v} - \vec{w}|^2 &= (\vec{v} - \vec{w}, \vec{v} - \vec{w}) \\ &= (\vec{v}, \vec{v}) - 2(\vec{v}, \vec{w}) + (\vec{w}, \vec{w}) \\ &= |\vec{v}|^2 - 2(\vec{v}, \vec{w}) + |\vec{w}|^2 \end{aligned}$$

Zauważmy, że jeżeli iloczyn skalarny

$$(\vec{v}, \vec{w}) = 0$$

to boki trójkąta $\triangle ABC$

$$|AB| = |\vec{v}|, \quad |AC| = |\vec{w}|, \quad |BC| = |\vec{v} - \vec{w}|$$

spełniają równość

$$|\vec{v}|^2 + |\vec{w}|^2 = |\vec{v} - \vec{w}|^2 \quad (1.2)$$

Z drugiej strony z twierdzenia Pitagorasa wynika, że suma kwadratów dwóch boków trójkąta jest równa kwadratowi długości boku trzeciego (cf. (1.2)) wtedy i tylko wtedy, jeżeli ten trójkąt jest prostokątny.

Zatem kąt $\angle ACB$ pomiędzy wektorami \vec{v} i \vec{w} jest prosty, jeżeli iloczyn skalarny tych wektorów równy jest zero. Koniec dowodu warunku dostatecznego.

Dowód warunku koniecznego. Zauważmy, że wektory \vec{v} i \vec{w} są prostopadłe.

$$\vec{v} \perp \vec{w}.$$

Udowodnimy, że iloczyn skalarny

$$(\vec{v}, \vec{w}) = 0.$$

W tym celu obliczmy poraz drugi kwadrat długości różnicy wektorów \vec{v} i \vec{w} .

$$\begin{aligned} |\vec{v} - \vec{w}|^2 &= (\vec{v} - \vec{w}, \vec{v} - \vec{w}) \\ &= (\vec{v}, \vec{v}) - 2(\vec{v}, \vec{w}) + (\vec{w}, \vec{w}) \\ &= |\vec{v}|^2 - 2(\vec{v}, \vec{w}) + |\vec{w}|^2 \end{aligned} \quad (1.3)$$

Z założenia wektory \vec{v} i \vec{w} są prostopadłe. Zatem boki AB i AC trójkąta $\triangle ABC$ są prostopadłe. Wobec tego trójkąt $\triangle ABC$ jest trójkątem prostym.

Z twierdzenia Pitagorasa wiemy, że kwadrat długości przeciwprostokątnej $[B, C]$ równy jest sumie kwadratów długości przyprostokątnych $[A, B]$ i $[A, C]$, piszemy

$$|BC|^2 = |AB|^2 + |AC|^2 \quad \text{lub} \quad |\vec{v} - \vec{w}|^2 = |\vec{v}|^2 + |\vec{w}|^2, \quad (1.4)$$

gdzie

$$|AB| = |\vec{v}|, \quad |AC| = |\vec{w}|, \quad |BC| = |\vec{v} - \vec{w}|.$$

Z równości (1.3) i (1.4) wynika równość stron

$$\begin{aligned} |\vec{v} - \vec{w}|^2 &= |\vec{v}|^2 - 2(\vec{v}, \vec{w}) + |\vec{w}|^2 \\ |\vec{v} - \vec{w}|^2 &= |\vec{v}|^2 + |\vec{w}|^2, \\ |\vec{v}|^2 - 2(\vec{v}, \vec{w}) + |\vec{w}|^2 &= |\vec{v}|^2 + |\vec{w}|^2, \\ -2(\vec{v}, \vec{w}) &= 0 \end{aligned}$$

Zatem iloczyn skalarny wektorów \vec{v} i \vec{w} jest równy zero

$$(\vec{v}, \vec{w}) = 0,$$

jeżeli wektory $\vec{v} \perp \vec{w}$ są prostopadłe. Koniec dowodu warunku koniecznego. ⁴

⁴Iloczyn skalarny $(\vec{v}, \vec{w}) = 0$, wtedy i tylko wtedy, jeżeli $\vec{v} \perp \vec{w}$, w symbolach piszemy

$$\vec{v} \perp \vec{w} \iff (\vec{v}, \vec{w}) = 0.$$

Przykład 1.5 Oblicz iloczyn skalarny i długość wektorów

$$\vec{v} = [6, 8, 0], \quad \vec{w} = [9, 12, 0].$$

Rozwiązanie. Obliczamy iloczyn skalarny stosując wzór (1.1) dla wektorów

$$\vec{v} = [v_1, v_2, v_3] = [6, 8, 0], \quad i \quad \vec{w} = [w_1, w_2, w_3] = [9, 12, 0]$$

Zatem iloczyn skalarny

$$(\vec{v}, \vec{w}) = 6 * 9 + 8 * 12 + 0 * 0 = 54 + 96 = 150.$$

równy jest 100.

Wiemy, że kwadrat długości wektora $\vec{v} = [6, 8, 0]$ jest równy iloczynowi skalarnemu tego wektora przez siebie.

$$|\vec{v}|^2 = (\vec{v}, \vec{v}) = 6 * 6 + 8 * 8 + 0 * 0 = 36 + 64 = 100$$

Skąd długość wektora

$$|\vec{v}| = \sqrt{100} = 10.$$

Podobnie obliczamy długość wektora $\vec{w} = [9, 12, 0]$

$$\begin{aligned} |\vec{w}| &= \sqrt{(\vec{w}, \vec{w})} \\ &= \sqrt{9 * 9 + 12 * 12 + 0 * 0} \\ &= \sqrt{81 + 144} = \sqrt{225} = 15. \end{aligned}$$

Przykład 1.6 Dla jakiej wartości parametru m wektory

$$\vec{v} = [m, 6, 3], \quad \vec{w} = [3, 2, 4].$$

są prostopadłe?

Rozwiązanie. Obliczamy iloczyn skalarny stosując wzór (1.1) dla wektorów

$$\vec{v} = [v_1, v_2] = [m, 6, 3], \quad i \quad \vec{w} = [w_1, w_2] = [3, 2, 4]$$

Wektory są prostopadłe jeżeli ich iloczyn skalarny równy jest zero. Obliczamy iloczyn skalarny

$$(\vec{v}, \vec{w}) = m * 3 + 6 * 2 + 3 * 4 = 3m + 24 = 0.$$

Skąd iloczyn skalarny równy jest zero

$$6m + 24 = 0, \quad dla \quad m = -\frac{24}{3} = -8.$$

Istotnie sprawdzamy, że dla $m = -8$ iloczyn skalarny wektora $\vec{v} = [m, 6, 3]$ przez wektor $\vec{w} = [3, 2, 4]$ równy jest zero

$$(\vec{v}, \vec{w}) = -8 * 3 + 6 * 2 + 3 * 4 = 24 - 24 = 0$$

Odpowiedź: Wektory

$$\vec{v} = [v_1, v_2, v_3] = [m, 6, 3], \quad i \quad \vec{w} = [w_1, w_2, w_3] = [3, 2, 4]$$

są prostopadłe dla parametru $m = -8$.

Zadanie 1.2 Oblicz iloczyn skalarny i długość wektorów

$$\vec{v} = [12, 16, 0], \quad \vec{w} = [15, 20, 0].$$

Zadanie 1.3 Dla jakiej wartości parametru m wektory

$$\vec{v} = [m, 15, 2], \quad \vec{w} = [5, 3, 4].$$

są prostopadłe?

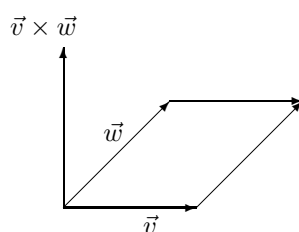
1.2.4 Iloczyn wektorowy w przestrzeni trójwymiarowej R^3

Rozpatrzmy dwa wektory

$$\vec{v} = (v_1, v_2, v_3), \quad \vec{w} = (w_1, w_2, w_3)$$

w przestrzeni trójwymiarowej

$$R^3 = \{x = (x_1, x_2, x_3) : -\infty < x_1, x_2, x_3 < \infty\}$$

Wynikiem mnożenia wektorowego wektora \vec{v} przez wektor \vec{w} jest trzeci wektor $\vec{v} \times \vec{w}$, którego współrzędne obliczamy z rozwinięcia Laplace'a macierzy utworzonej ze współrzędnych wektorów

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ v_1 & v_2 & v_3 \\ w_1 & w_2 & w_3 \end{pmatrix}$$

Mianowicie iloczyn

$$\vec{v} \times \vec{w} = [Det \begin{pmatrix} v_2 & v_3 \\ w_2 & w_3 \end{pmatrix}, -Det \begin{pmatrix} v_1 & v_3 \\ w_1 & w_3 \end{pmatrix}, Det \begin{pmatrix} v_1 & v_2 \\ w_1 & w_2 \end{pmatrix}]$$

gdzie wyznaczniki -determinants

$$Det \begin{pmatrix} v_2 & v_3 \\ w_2 & w_3 \end{pmatrix} = v_2 * w_3 - v_3 * w_2,$$

$$-Det \begin{pmatrix} v_1 & v_3 \\ w_1 & w_3 \end{pmatrix} = -(v_1 * w_3 - v_3 * w_1),$$

$$Det \begin{pmatrix} v_1 & v_2 \\ w_1 & w_2 \end{pmatrix} = v_1 * w_2 - v_2 * w_1$$

Skąd otrzymamy wzór na współrzędne iloczynu wektorowy

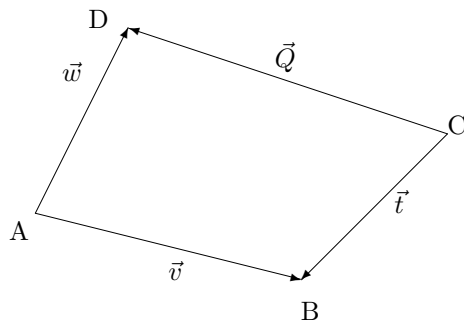
$$\vec{v} \times \vec{w} = [v_2 * w_3 - v_3 * w_2, -(v_1 * w_3 - v_3 * w_1), v_1 * w_2 - v_2 * w_1]. \quad (1.5)$$

Wektor $\vec{v} \times \vec{w}$ jest prostopadły do wektorów \vec{v} i \vec{w} , a jego o długość równa jest polu równoległoboku o bokach \vec{v} i \vec{w} . Zatem długość wektora

$$|\vec{v} \times \vec{w}| = \sqrt{|v_2 * w_3 - v_3 * w_2|^2 + |-(v_1 * w_3 - v_3 * w_1)|^2 + |v_1 * w_2 - v_2 * w_1|^2}$$

1.2.5 Pole czworokąta. Przykłady

Rozpatrzmy czworokąt $ABCD$

o wierzchołkach

$$A = (a_1, a_2, a_3), \quad B = (b_1, b_2, b_3)$$

$$C = (c_1, c_2, c_3), \quad D = (d_1, d_2, d_3)$$

rozpięty na wektorach

$$\vec{v} = [v_1, v_2, v_3] = \vec{AB}, \quad \vec{w} = [w_1, w_2, w_3] = \vec{AD},$$

$$\vec{Q} = [z_1, z_2, z_3] = \vec{CB}, \quad \vec{t} = [t_1, t_2, t_3] = \vec{CD},$$

gdzie współrzędne wektorów \vec{v} , \vec{w} , \vec{Q} , \vec{t} określamy przez różnice współrzędnych wierzchołków A, B, C, D czworokąta $ABCD$

$$v_1 = b_1 - a_1, \quad v_2 = b_2 - a_2, \quad v_3 = b_3 - a_3,$$

$$w_1 = d_1 - a_1, \quad w_2 = d_2 - a_2, \quad w_3 = d_3 - a_3,$$

$$z_1 = b_1 - c_1, \quad z_2 = b_2 - c_2, \quad z_3 = b_3 - c_3,$$

$$t_1 = d_1 - c_1, \quad t_2 = d_2 - c_2, \quad t_3 = d_3 - c_3.$$

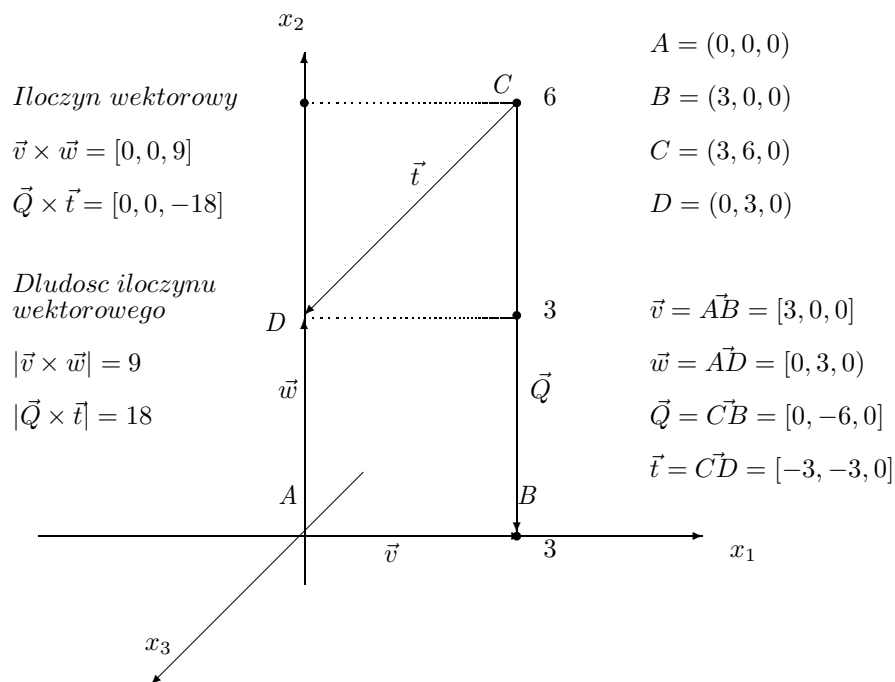
Stosując iloczyn wektorowy (cf. (1.5)) możemy obliczyć pole dowolnego czworokąta o danych współrzędnych jego wierzchołków. Mianowicie, pole czworokąta $ABCD$ równe jest połowie iloczynu wektorowego wektorów

$$P_{ABCD} = \frac{1}{2} \vec{v} \times \vec{w} + \frac{1}{2} \vec{Q} \times \vec{t}$$

Przykład 1.7 Oblicz pole czworokąta $ABCD$ rozpiętego na wektorach

$$\vec{v} = [3, 0, 0] = \vec{AB}, \quad \vec{w} = [0, 3, 0] = \vec{AD},$$

$$\vec{Q} = [0, -6, 0] = \vec{CB}, \quad \vec{t} = [-3, -3, 0] = \vec{CD}$$

Obliczamy iloczyny wektorowe $\vec{v} \times \vec{w}$ i $\vec{Q} \times \vec{t}$ stosując wzory (cf. (??))

$$\begin{aligned}\vec{v} \times \vec{w} &= [0 * 0 - 3 * 0, -(3 * 0 - 0 * 0), 3 * 3 - 0 * 0] \\ &= [0, 0, 9]\end{aligned}$$

i iloczyn wektorów

$$\begin{aligned}\vec{Q} \times \vec{t} &= [-6 * 0 - 3 * 0, -(0 * 0 - 3 * 0), 0 * 3 - 6 * 3] \\ &= [0, 0, -18]\end{aligned}$$

Obliczamy pole czworokąta $ABCD$ jako sumę połowy iloczynu wektorowego wektorów \vec{v} , \vec{w} i \vec{Q} , \vec{t} .

Mianowicie

$$\begin{aligned}P_{ABCD} &= \frac{1}{2}|\vec{v} \times \vec{w}| + \frac{1}{2}|\vec{Q} \times \vec{t}| \\ &= \frac{1}{2}\sqrt{0^2 + 0^2 + 9^2} + \frac{1}{2}\sqrt{0^2 + 0^2 + (-18)^2} \\ &= \frac{1}{2} * 9 + \frac{1}{2} * 18 \\ &= 4.5 + 9 = 13.5\end{aligned}$$

5

Rozpatrzmy inny przykład obliczania pola czworokąta stosując iloczyn wektorowy.

⁵Długość wektora $\vec{v} = [v_1, v_2, v_3]$ o współrzędnych v_1, v_2, v_3 w przestrzeni kartezjuskiej R^3 obliczmy ze wzoru $|\vec{v}| = \sqrt{v_1^2 + v_2^2 + v_3^2}$

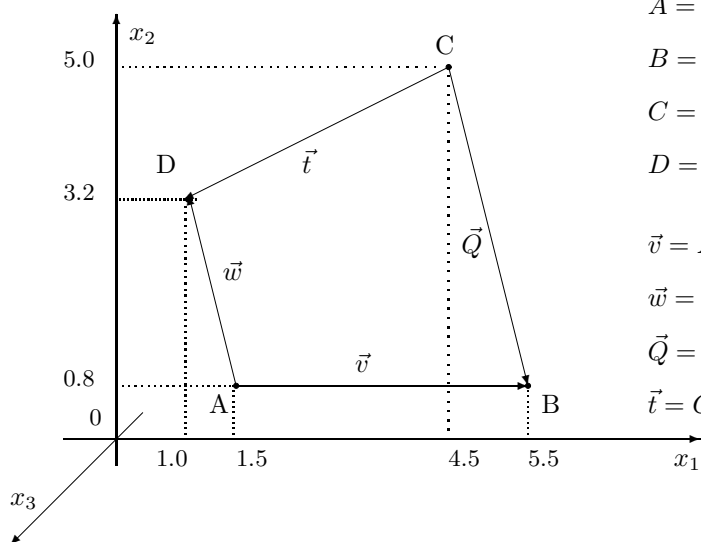
Przykład 1.8 Oblicz pole czworokąta $ABCD$ rozpiętego na wektorach

$$\vec{v} = [4.0, 0, 0] = \vec{AB},$$

$$\vec{w} = [-0.5, 2.4, 0] = \vec{AD},$$

$$\vec{Q} = [-1.0, 4.2, 0] = \vec{CB},$$

$$\vec{t} = [-3.5, -1.8, 0] = \vec{CD}$$

$$A = (1.5, 0.8, 0)$$

$$B = (5.5, 0.8, 0)$$

$$C = (4.5, 5.0, 0)$$

$$D = (1.0, 3.1, 0)$$

$$\vec{v} = \vec{AB} = [4.0, 0, 0]$$

$$\vec{w} = \vec{AD} = [-0.5, 2.4, 0]$$

$$\vec{Q} = \vec{CB} = [-1.0, 4.2, 0]$$

$$\vec{t} = \vec{CD} = [-3.5, -1.8, 0]$$

Obliczamy iloczyny wektorowe $\vec{v} \times \vec{w}$ i $\vec{Q} \times \vec{t}$ stosując wzory (cf. (??))

$$\begin{aligned} \vec{v} \times \vec{w} &= [0 * 0 - 0 * 2.4, -(4 * 0 + 0.5 * 0), 4 * 2.4 + 0.5 * 0] \\ &= [0, 0, 9.6] \end{aligned}$$

i iloczyn wektorów

$$\begin{aligned} \vec{Q} \times \vec{t} &= [4.2 * 0 + 1.8 * 0, -((-1) * 0 - (-3.5) * 0), 1 * 1.8 + 4.2 * 3.5] \\ &= [0, 0, 16.5] \end{aligned}$$

Obliczamy pole czworokąta $ABCD$ jako sumę połowy iloczynu wektorowego wektorów \vec{v} , \vec{w} i \vec{Q} , \vec{t} .

Mianowicie

$$\begin{aligned} P_{ABCD} &= \frac{1}{2} |\vec{v} \times \vec{w}| + \frac{1}{2} |\vec{Q} \times \vec{t}| \\ &= \frac{1}{2} \sqrt{0^2 + 0^2 + 9.6^2} + \frac{1}{2} \sqrt{0^2 + 0^2 + 16.5^2} \\ &= \frac{1}{2} * 9.6 + \frac{1}{2} * 16.5 \\ &= 4.8 + 8.25 = 13.05 \end{aligned}$$

⁶Długość wektora $\vec{v} = [v_1, v_2, v_3]$ o współrzędnych v_1, v_2, v_3 w przestrzeni kartezjańskiej R^3 obliczmy ze wzoru $|\vec{v}| = \sqrt{v_1^2 + v_2^2 + v_3^2}$

1.2.6 Parametryczne równanie prostej w przestrzeni

Proste operacje na punktach i wektorach w przestrzeni prowadzą do parametrycznego określenia równania prostej.

Mianowicie, rozpatrzmy dwa punkty

$$A = (a_1, a_2, a_3), \quad B = (b_1, b_2, b_3),$$

i wektor

$$\vec{AB} = B - A.$$

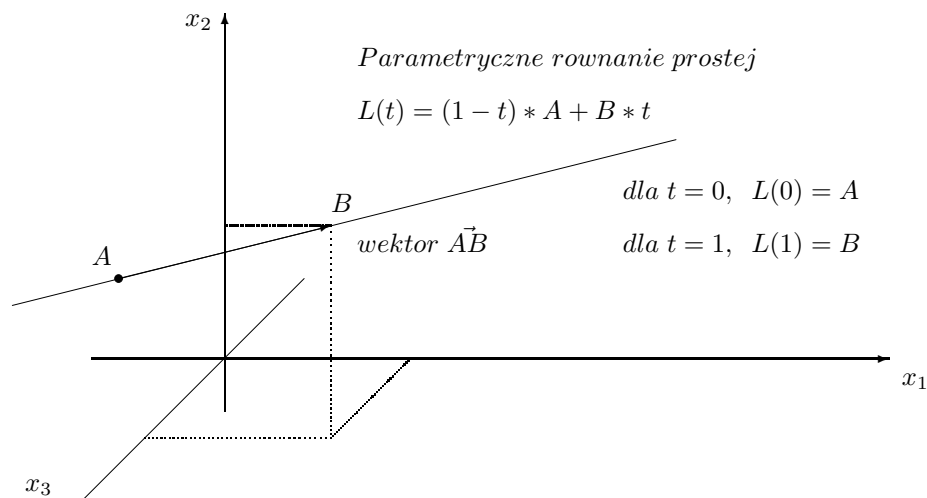
Wtedy łatwo piszemy równanie parametryczne prostej L

$$L(t) = A + t * \vec{AB}$$

lub

$$L(t) = (1 - t) * A + B * t.$$

Tutaj parametrem jest liczba t przebiegająca cały zbiór liczb rzeczywisty od minus nieskończoności do plus nieskończoności, piszemy $-\infty < t < \infty$.

➤ Zauważmy, że jeżeli parametr t zmienia się od minus nieskończoności $-\infty$ do plus nieskończoności ∞ , to punkt $L(t)$ porusza się wzdłuż prostej L .

Parametryczne równanie prostej, wyrażamy również w terminach danych punktów A i B . Ponieważ wektor $\vec{AB} = B - A$, to równanie parametryczne prostej przechodzącej przez punkty A i B ma następującą postać:

$$L(t) = A + (B - A) * t,$$

lub $L(t) = A + \vec{AB} * t,$

lub $L(t) = (1 - t) * A + B * t, \quad -\infty < t < \infty.$

Przykład 1.9 *Napisz parametryczne równanie prostej*

(i) o począdku w punkcie $A = (1, 2, -1)$ i kierunku wektora $\vec{v} = [2, -1, 4]$

(ii) przechodzącej przez punkty $A = (1, -1, 2)$ i $B = (2, 1, 2)$

Rozwiązanie.

(i) Podstawiamy dane:

1. punkt $A = (1, -1, 2)$ i wektor $\vec{v} = (2, -1, 4)$ do ogólnego równania

$$\begin{aligned} L(t) &= A + t * \vec{v} \\ &= (1, -1, 2) + t * (2, -1, 4) \\ &= (1 + 2t, -1 - t, 2 + 4t). \end{aligned}$$

Odpowiedź: $L(t) = (1 + 2t, -1 - t, 2 + 4t), \quad -\infty < t < \infty.$

(ii) Podstawiamy dane: punkt $a = (1, -1, 2)$ i punkt $B = (2, 1, 2)$ do ogólnego równania

$$\begin{aligned} L(t) &= (1 - t)A + t * B = (1 - t)(1, -1, 2) + t * (2, -1, 4) \\ &= ((1 - t) + 2t, (1 - t) - t, 2(1 - t) + 4t) \\ &= (1 + t, 1 - 2t, 2 + 2t) \end{aligned}$$

Odpowiedź: $L(t) = (1 + t, 1 - 2t, 2 + 2t), \quad -\infty < t < \infty.$

Zadanie 1.4 *Napisz parametryczne równanie prostej*

(i) o początku w punkcie $A = (0, 1, -1)$ i kierunku wektora $\vec{v} = [2, 1, 3]$

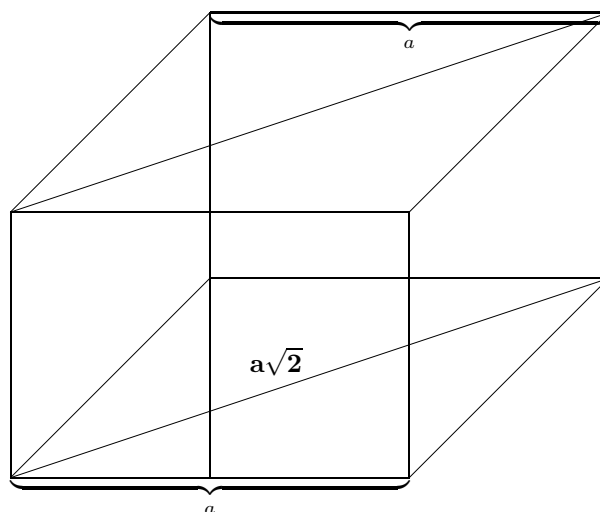
(ii) przechodzącej przez punkty $A = (3, 1, 2)$ i $B = (0, 2, 2)$

1.3 Graniastosłupy

Graniastosłup to wielościan, którego dwie ściany, zwane podstawami, są przystającymi wielokątami leżącymi w płaszczyznach równoległych, a pozostałe ściany są równoległobokami. Wśród graniastosłupów, wyróżniamy postopadłościany proste i prostopadłościany pochyłe.

1.3.1 Sześcián foremny

Sześcián foremny jest prostopadłościánem, który ma wszystkie sześć ścian kwadratami o boku a .

Sześcián Foremny o boku a

Powierzchnia $P_c = 6a^2$

Objętość $V = a^3$

Przekątna podstawy $= a\sqrt{2}$

Przekątna sześciánu $= a\sqrt{3}$

Wszystkie sześciánu znajdujemy, że

Pole powierzchni całkowitej $P_c = 6a^2$.

Objętość $V_c = a^3$.

Przekątna podstawy $d_p = a\sqrt{2}$.

Przekątna sześciánu $d = a\sqrt{3}$.

Przykład 1.10 Dla sześciánu o boku $a = 4$, oblicz

(i) pole całkowitej powierzchni sześciánu,

(ii) objętość sześciánu.

(iii) przekątną podstawy sześciánu.

(iv) przekątną sześciánu.

Rozwiązanie. Podstawiając do wzorów, obliczamy

(i) pole całkowitej powierzchni sześciánu $P_c = 6a^2 = 6 * 4^2 = 96$,

(ii) objętość sześciánu $V_c = a^3 = 4^3 = 64$.

(iii) przekątną podstawy sześcianu $d_p = a\sqrt{2} = 4\sqrt{2}$.

(iv) przekątną sześcianu $d = a\sqrt{3} = 4\sqrt{3}$.

Zadanie 1.5 Dla sześcianu o boku $a = 5$, oblicz

(i) pole całkowitej powierzchni sześcianu,

(ii) objętość sześcianu.

(iii) przekątną podstawy sześcianu.

(iv) przekątną sześcianu.

1.3.2 Prostopadłościan o podstawie prostokąta

Prostopadłościan o podstawie prostokąta o wymiarach podstawy a , b i wysokości h ma pole powierzchni całkowitej składające się z dwóch podstaw i czterech ścian bocznych.

$$P_c = 2a * b + 2a * h + 2b * h.$$

Objętość prostopadłościanu obliczamy z prostego wzoru

$$V = a * b * h$$

Przykład 1.11 Dla prostopadłościanu o podstawie prostokąta o wymiarach $a = 4$, $b = 5$ i wysokości $h = 6$, oblicz

(i) pole całkowitej powierzchni prostopadłościanu,

(ii) objętość prostopadłościanu.

Rozwiązanie. Podstawiając do wzorów, obliczamy

(i) pole całkowitej powierzchni prostopadłościanu

$$P_c = 2a * b + 2a * h + 2b * h = 2 * 4 * 5 + 2 * 4 * 6 + 2 * 5 * 6 = 148.$$

(ii) objętość prostopadłościanu $V = a * b * h = 4 * 5 * 6 = 120$.

Zadanie 1.6 Dla prostopadłościanu o podstawie prostokąta o wymiarach $a = 2$, $b = 3$ i wysokości $h = 5$, oblicz

(i) pole całkowitej powierzchni prostopadłościanu,

(ii) objętość prostopadłościanu.

1.3.3 Graniastosłup o podstawie trójkąta równobocznego

Prostopadłościan o podstawie trójkąta równobocznego o boku a ma ściany prostokątne o wymiarach $a \times h$, gdzie h jest wysokością tego prostopadłościanu.

(i) pole całkowitej powierzchni prostopadłościanu $P_c = 2 * \frac{a^2\sqrt{3}}{4}$

(ii) objętość prostopadłościanu $V_c = h * \frac{a^2\sqrt{3}}{4}$.

Przykład 1.12 Dla prostopadłościanu o boku podstawy trójkąta równobocznego $a = 2$, i wysokości $h = 4$, oblicz

(i) pole całkowitej powierzchni,

(ii) objętość sześcianu.

Rozwiązanie. Podstawiając do wzorów na całkowitą powierzchnię i objętość obliczamy

$$(i) \text{ pole całkowitej powierzchni } P_c = 2 \frac{a^2 \sqrt{3}}{4} = 2 \frac{2^2 \sqrt{3}}{4} = 2\sqrt{3}.$$

$$(ii) \text{ objętość sześcianu } V_c = h * \frac{a^2 \sqrt{3}}{4} = 4 * \frac{2^2 \sqrt{3}}{4} = 4\sqrt{3}.$$

Zadanie 1.7 Dla prostopadłościanu o boku podstawy trójkąta równobocznego $a = 3$, i wysokości $h = 2$, oblicz

(i) pole całkowitej powierzchni,

(ii) objętość sześcianu.

1.3.4 Graniastosłup o podstawie sześciokąta foremnego

Powierzchnia całkowita i objętość graniastosłupa o podstawie sześciokąta foremnego składa się z dwóch podstaw i sześciu ścian. Łatwo obliczamy pole całkowitej powierzchni i objętość graniastosłupa o podstawie sześciokąta foremnego znając bok podstawy a i wysokość h . Miianowicie, mamy następujące wzory:

Pole podstawy składa się z pół 6-ciu trójkątów równobocznych

$$P_t = 6 * \frac{a^2 \sqrt{3}}{4}.$$

Pole całkowite prostopadłościanu o podstawie sześciokąta foremnego

$$P_c = 2P_t + 6 * a * h = 12 \frac{a^2 \sqrt{3}}{4} + 6a * h, \quad P_c = 3a^2 \sqrt{3} + 6a * h.$$

Objętość prostopadłościanu o podstawie sześciokąta foremnego

$$V = 3a^2 \sqrt{3} * h.$$

Przykład 1.13 Dla prostopadłościanu o podstawie sześciokąta foremnego o boku $a = 2$ wysokości $h = 4$, oblicz

(i) pole całkowitej powierzchni,

(ii) objętość.

Rozwiązanie. Podstawiając do wzorów na całkowitą powierzchnię i objętość, obliczamy

$$(i) \text{ pole całkowitej powierzchni } P_c = 3a^2 \sqrt{3} + 6a * h = 3 * 2^2 \sqrt{3} + 6 * 2 * 4 = 12\sqrt{3} + 48.$$

$$(ii) \text{ objętość sześcianu } V = P_c * h = 3a^2 \sqrt{3} * h = 3 * 2^2 \sqrt{3} * 4 = 48\sqrt{3}.$$

Zadanie 1.8 Dla prostopadłościanu o podstawie sześciokąta foremnego o boku $a = 4$ wysokości $h = 5$, oblicz

(i) pole całkowitej powierzchni,

(ii) objętość.

1.4 Ostrosłupy

Ostrosłupem nazywamy wielościan, którego podstawą jest dowolny wielokąt a ściany boczne są trójkątami o wspólnym wierzchołku. Wśród ostrosłupów wyróżniamy ostrosłupy foremne, których podstawą jest wielokąt foremny i spodek wysokości leży w środku okręgu opisanego na podstawie ostrosłupa.

1.4.1 Czworościan foremny

Czworościan foremny ma wszystkie cztery ściany, które są trójkątami równobocznymi. Zatem, kąty ścian mają 60° lub w mierze łukowej $\frac{\pi}{3}$ radianów. Pole powierzchni każdej ze ścian $\frac{a^2\sqrt{3}}{4}$, gdzie a oznacza długość każdej z krawędzi czworościanu.

Pole powierzchni całkowitej czworościanu foremnego równa się czterem razy pole powierzchni jednej ze ścian.

$$P_c = a^2\sqrt{3}.$$

Krawędź l czworościanu obliczamy z twierdzenia Pitagorasa. Mianowicie, wiemy, że wysokość ściany bocznej $h = \frac{a\sqrt{3}}{2}$. Jej spodek leży w połowie krawędzi podstawy $\frac{a}{2}$. Zatem obliczamy

$$l^2 = h^2 + \left(\frac{a}{2}\right)^2 = \left(\frac{a\sqrt{3}}{2}\right)^2 + \frac{a^2}{4}$$

Objętość czworościanu foremnego równa jest jednej trzeciej pola podstawy razy wysokość H

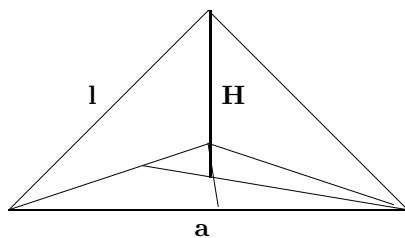
$$V = \frac{1}{3} \frac{a^2\sqrt{3}}{4} * H$$

Wysokość H obliczamy w zależności od danej krawędzi a . Mianowicie, spodek wysokości h ściany bocznej leży na przecięciu wysokości podstawy w punkcie odległym od wierzchołka trójkąta o $\frac{2}{3}h = \frac{2}{3} * \frac{a\sqrt{3}}{2}$. Krawędź czworościanu $l = a$. Z twierdzenia Pitagorasa, obliczamy wysokość czworościanu

$$H^2 = a^2 - \left(\frac{2}{3}h\right)^2 = a^2 - \left(\frac{2}{3} * \frac{a\sqrt{3}}{2}\right)^2 = \frac{2}{3}a^2, \quad H = a\sqrt{\frac{2}{3}}.$$

Zatem objętość czworościanu

$$V = \frac{1}{3} \frac{a^2\sqrt{3}}{4} * H = \frac{1}{3} \frac{a^2\sqrt{3}}{4} * a\sqrt{\frac{2}{3}} = \frac{a^3}{12}\sqrt{2}$$

1.4.2 Ostrosłup prawidłowy o podstawie kwadratu

Oznaczenia:

- a bok kwadratu w podstawie ostrosłupa
- H wysokość ostrosłupa
- h wysokość ściany bocznej ostrosłupa
- l krawędź boczna ostrosłupa
- P_a pole podstawy ostrosłupa
- P_0 pole ściany bocznej ostrosłupa
- P_c pole powierzchni całkowitej ostrosłupa
- V objętość ostrosłupa

Jasne, że pole podstawy ostrosłupa foremego równa się polu kwadratu $P_a = a^2$ o boku a . Pole pobocznic ostrosłupa foremego P_l równe jest polu czterech trójkątów równoramiennych o podstawie a i wysokości h . Natomiast, pole ściany bocznej ostrosłupa P_0 równe jest polu trójkąta równoramiennego o podstawie a i wysokości h .

$$P_0 = \frac{1}{2}a * h.$$

Wysokość ściany bocznej wyrażamy w zależności od boku a i krawędzi l . Mianowicie, z twierdzenia Pitagorasa oblicamy wysokość

$$h^2 = l^2 - \left(\frac{a}{2}\right)^2, \quad h = \sqrt{l^2 - \frac{a^2}{4}}, \quad h = \frac{1}{2}\sqrt{4l^2 - a^2}.$$

Wtedy pole ściany bocznej

$$P_0 = \frac{1}{4}a * \sqrt{4l^2 - a^2}.$$

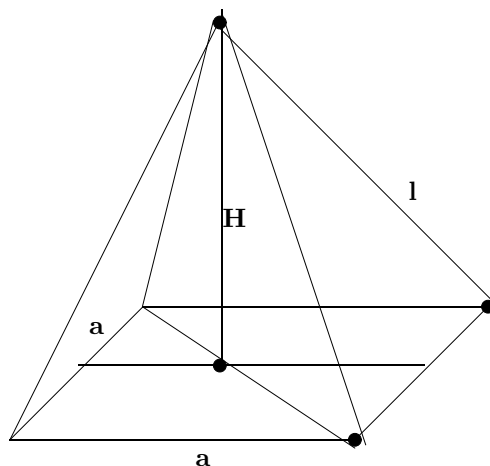
Pole całkowitej powierzchni ostrosłupa równe jest polu czterech trójkątów w podstawie o boku a plus pola cztery trójkątów równoramiennych o podstawie a i ramionach l .

Pole powierzchni całkowitej ostrosłupa foremego

$$P_c = a^2 + 4P_0, \quad P_c = a^2 + a\sqrt{4l^2 - a^2}$$

i objętość ostrosłupa foremego

$$V = \frac{1}{3}a^2 * H$$

1.4.3 Ostrosłup foremny o podstawie sześciokąta

Oznaczenia:

- a bok sześciokąta w podstawie ostrosłupa
- H wysokość ostrosłupa
- h wysokość ściany bocznej ostrosłupa
- l krawędź boczna ostrosłupa
- P_a pole podstawy ostrosłupa
- P_0 pole ściany bocznej ostrosłupa
- P_c pole powierzchni całkowitej ostrosłupa
- V objętość ostrosłupa

Jasne, że pole podstawy ostrosłupa foremnego równa się polu P_a sześciokąta foremnego o boku a

$$P_a = 6 \frac{a^2 \sqrt{3}}{4} = \frac{3a^2 \sqrt{3}}{2}$$

Pole poboczniczy ostrosłupa foremnego P_l równe jest polu sześciu trójkątów równoramiennych o podstawie a i wysokości h . Pole ściany bocznej ostrosłupa P_0 równe jest polu trójkąta równoramiennego o podstawie a i wysokości h .

$$P_0 = \frac{1}{2} a * h.$$

Wysokość ściany bocznej wyrażamy w zależności od boku a i krawędzi l . Mianowicie, z twierdzenia Pitagorasa oblicamy wysokość

$$h^2 = l^2 - \left(\frac{a}{2}\right)^2, \quad h = \sqrt{l^2 - \frac{a^2}{4}}, \quad h = \frac{1}{2} \sqrt{4l^2 - a^2}.$$

Wtedy pole ściany bocznej

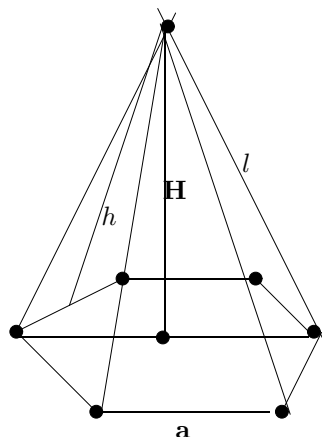
$$P_0 = \frac{1}{4} a * \sqrt{4l^2 - a^2}.$$

Pole całkowitej powierzchni ostrosłupa równe jest polu sześciokąta foremnego w podstawie o boku a plus pola sześciu trójkątów równoramiennych o podstawie a i ramionach l . Pole powierzchni całkowitej ostrosłupa foremnego

$$P_c = P_a + 6P_0, \quad P_c = \frac{3a^2 \sqrt{3}}{2} + \frac{6}{4} a \sqrt{4l^2 - a^2} \quad P_c = \frac{3}{2} [a^2 \sqrt{3} + a \sqrt{4l^2 - a^2}].$$

i objętość ostrosłupa foremnego

$$V = \frac{1}{3} \frac{3a^2 \sqrt{3}}{2} * H = \frac{a^2 \sqrt{3}}{2} * H$$

$$\text{Ostrosłup } P_c = \frac{3}{2}[a^2\sqrt{3} + a\sqrt{4l^2 - a^2}], \quad V = \frac{1}{2}a^2\sqrt{3} * H$$

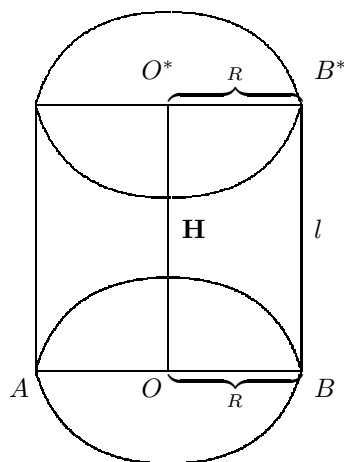
1.5 Bryły obrotowe

Wśród brył obrotowych wyróżniamy walec, stożek i kulę.

1.5.1 Walec

Walec powstaje z obrotu prostokąta wokół jednego z jego boków. Prosty kształt walca prowadzi do oczywistych wzorów na jego całkowitą powierzchnię i objętość.

Na niżej podanym rysunku mamy zaznaczony promień r i wysokość h walca o średnicy podstawy $AB = 2R$ oraz promieniu górnej podstawy $O^*B^* = R$. Literami O^* i B^* oznaczone są środki okręgów w dolnej i górnej podstawie.

Powierzchnia całkowita walca wyrażona jest przez promień R i wysokość H .

$$P_c = 2\pi RH.$$

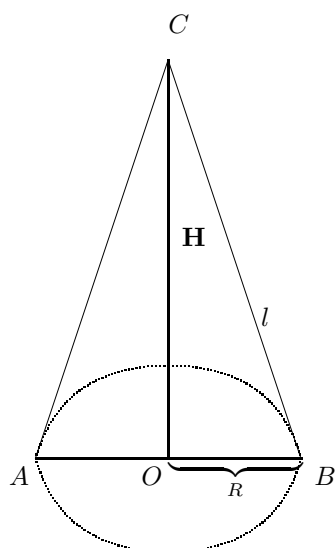
i objętość walca

$$V = \pi R^2 H.$$

1.5.2 Stożek

Stożek powstaje z obrotu trójkąta prostokątnego wokół jednej z jego przyprostokątnych. Oznaczenia:

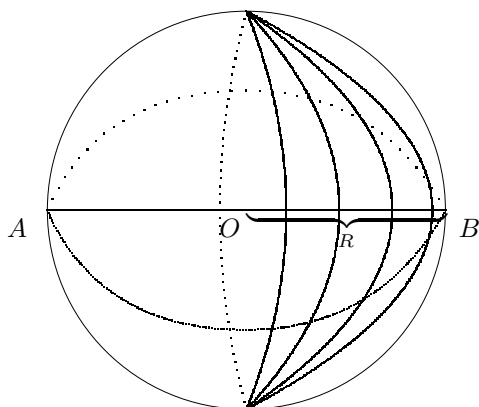
- R promień podstawy stożka
- l tworząca stożka
- H wysokość stożka
- średnica $AB = 2R$ podstawy stożka
- środek O podstawy stożka o wierzchołku C
- P_l powierzchnia boczna stożka
- P_c powierzchnia całkowita stożka
- V objętość stożka

- powierzchnia podstawy stożka $P_0 = \pi R^2$,
- powierzchnia boczna stożka $P_l = 2\pi R l$
- powierzchnia całkowita stożka $P_c = \pi R(R + H)$
- objętość stożka $\frac{1}{3}\pi R^2 H$.

1.5.3 Kula

Kula o środku O promieniu R ma powierzchnie $P = 4\pi R^2$ i objętość $V = \frac{4}{3}\pi R^3$

Przykład 1.1 Oblicz powierzchnie i objętość kuli o promieniu $R = 5$.

Rozwiązanie. Podstawiając $R = 5$ do wzoru na powierzchnię kuli

$$S = 4\pi R^2$$

i do wzoru na objętość kuli

$$V = \frac{4}{3}\pi R^3$$

obliczamy powierzchnię kuli

$$S = 4\pi * 5^2 = 100\pi$$

i objętość kuli

$$V = \frac{4}{3}\pi 5^3 = \frac{500}{3}\pi$$